

Naša župnija

Župnija sv. Marjete, Golo in Župnija sv. Martina, Ig

LETO XXIX • AVGUST 2019

ŠTEVILKA 7

PRVI SEPTEMBER, NOV ZAČETEK?

Kako je hitro minilo poletje? In tukaj je spet tisti dan v letu, ko se, kot radi rečemo, vse vrne v »stare tirnice«. Spet se bodo zjutraj v večja mesta valile kolone pločevine, in po drugi uri popoldne nazaj domov. Spet bomo morali počasi začeti razmišljati o drugačnih oblačilih, bolj primernih za malo nižje temperature kot smo poleti navajeni. In ja. Prvi september je dan, ko učenci in dijaki ponovno sedijo v šolske klopi.

Prvi september je tudi dan, ko naši mediji na veliko poročajo o prvošolčkih, dijakih prvih letnikov, ko se veliko govori o šolskem sistemu, prometni

varnosti, stroških šolskih potrebščin in dejavnosti, statistiki in demografiji, itd. Skratka prvi september je torej dan, ko se na novo začne naš »vsak-

danjik» kot ponavadi rečemo. Je pa vsak prvi september priložnost, da na novo začnemo, da našemu predsem navideznemu »vsakdanjiku«,

dodamo tisto barvitost, ki nas bo potegnila iz sivine vsakdanjega tempa, ki zna biti včasih zelo neizprosna in zahteven.

Prvi september je priložnost, da na novo razmislimo o pomenu vzgoje in izobraževanja. Morda bi se lahko v prvih septembrskih dneh bolj zami-

slili nad našim odnosom do šole in učiteljev, ki opravljajo zelo zahtevno poslanstvo, saj roko na srce, vzgoja in izobraževanje nista nekaj nepomembnega. Lahko bi bili malo bolj hvaležni za vse možnosti in oblike izobraževanja, ki jih imamo na voljo,

in imamo jih nedvomno več kot prejšnje generacije.

Svojo vlogo ima tudi verouk, ki se od verskega pouka razlikuje v tem, da verski pouk lahko poučujejo laični učitelji v šolah, verouk pa samo zato usposobljeni kateheti, pa naj bodo laiki ali pa posvečene osebe. Namen verouka je podajanje in krepitev vere. Verouk je edino mesto, kjer lahko poleg svete maše, podajamo odgovore na temeljna človekova vprašanja, od kod je in kam gre, kaj je smisel življenja ter na druga vprašanja človeškega srca. Tukaj smo kristjani privilegirani, saj nobena veroizpoved v Sloveniji nima tako sistematičnega in razvejenega sistema kateheze oziroma podajanja vere in obenem tudi najboljših odgovorov na temeljna vprašanja.

Ob tej priliki vas, spoštovani starši, posebej spodbujam in vabim k čim večjemu sodelovanju. Najbolj sodelujete najprej z lastnim zgledom. Potem sodelujete s tem ko svojim otrokom omogočite, da se vpišejo in obiskujejo veroučno šolo in sveto mašo. Nazadnje pa lahko sodelujete tudi v raznih župnijskih aktivnostih in drugih dogodkih v župniji.

Tadej Ložar, kaplan

CAMINO DE SANTIAGO

Romarska pešpot k sv. Jakobu v špansko Galicijo je ena najstarejših romarskih poti v Evropi. Romanje na grob apostola Jakoba je danes popularno ravno tako, kot je bilo v srednjem veku. Danes se na dolgo pot odpravijo tudi pohodniki in drugi, ki se želijo umakniti vrvežu sodobnega sveta. Znano je več poti. Najbolj priljubljena je francoska pot, ki gre iz Saint-Jean-Pied-de-Porta ob vznožju Pirenejev. Obstajajo pa še »Srebrna pot« s Seville, portugalska pot iz Lizbone in Camino Primitivo. Na predlog našega popotniškega vodnika smo izbrali Camino Primitivo, ki vodi od Ovieda v španski pokrajini Asturija do Santiaga.

Prvo dejanje našega romanja je bila maša in blagoslov romarjev v cerkvi sv. Jakoba v Strahomerju.

Na pot smo se podali 25. maja 2019 z lga ob 4.00 zjutraj. Kombi je veselo požiral kilometre in zvečer smo se ustavili v Franciji v kraju Muret, kjer smo prenočili. Zjutraj smo nadaljevali pot in okrog 14. ure prišli v Oviedo. Kmalu smo si oprtali nahrbtnike in krenili proti prvemu prenočišču. Tam so nas pričakali še trije potniki, ki so v Oviedo pripotovali z letalom. Naslednje jutro smo na pot krenili že zgodaj, a zdanilo se je šele okrog 7. ure,

zato pa je bilo zvečer ob 10 uri še kar svetlo. Poti so lepo označene z rumeno školjko in se vijejo med travniki in pašniki, po gozdu. Bilo je tudi precej vzponov, saj smo kakšen dan naredili tudi čez 1000m vzponov. Vasi so bile večinoma puste, ljudi skoraj nismo videli, razen romarjev. Tudi trgovin ni

bilo, zato smo morali izkoristiti večje kraje, da smo si priskrbeli potrebno hrano in vse ostalo. Vsak dan smo si privoščili tudi romarski meni. Za 10 eur si dobil res obilen obrok s sladico in še ½ steklenice vina. Med hojo je res obilo časa za klepet, za meditiranje lahko tudi za molitev. Običajno smo šli na pot zgodaj zjutraj, ker v albergih, tako se imenujejo prenočišča, običajno niso možne rezervacije. Zato je treba priti do tja čimbolj zgodaj saj sicer lahko ostaneš brez postelje. Samo enkrat smo morali narediti še dodatnih 6 km. V mesto Lugo smo pri-

šli okrog 12. ure. Vodnik nas je napotil do alberga, kjer naj bi se postavili v vrsto. V vrsto smo postavili nahrbtnnike in dva pohodnika, da sta jih čuvala. Ob 13. uri, ko so začeli sprejemati romarje, je bilo v vrsti že 31 nahrbtnikov, postelj pa je bilo 40. Namestili smo se, odšli na kosilo in potem na sprehod po mestnem obzidju. Z obzidja smo izstopili pri katedrali in ugotovili, da imajo zvečer mašo, ki smo se jo neka-

Melide se Camino Primitivo združi s francosko potjo. Število romarjev se je zelo povečalo, tako da smo hodili kar v kolonah. Zadnji dan je močno deževalo, mi pa smo hiteli, da bi bili do 12. ure v Santiagu, kjer bi se udeležili romarske maše. Pred katedralo smo sicer prišli pravočasno, maše pa ni bilo, ker cerkev obnavljajo. Naredili smo le mimohod ob relikvijah Sv. Jakoba. Še prej pa smo naredili nekaj fotografij

teri udeležili, saj je bila nedelja. Sicer si znamenitosti nismo imeli časa ogledovati. Srečevali smo skoraj vedno z istimi ljudmi, ki so romali kot mi. Bili so skoraj iz vseh evropskih držav, srečali smo pa tudi Brazilce, veliko Azijcev, tudi nekaj črncev. Pri mestu

in se objeli po koncu naporne, a zelo lepe poti.

Poiskali smo romarski urad, kjer so nam po priloženih romarskih dnevnikih z žigi prehojene poti, izdali poimensko priznanje v latinščini, da smo res romarji poti sv. Jakoba.

Naslednji dan pa smo se turistično odpravili na »konec sveta« v Muxsijo in Finistero. Tam smo doživeli čudovit sončni zahod, ko je sonce padlo v morje. Naslednja dva dneva smo potovali domov.

Naša skupna ugotovitev je bila, da človek marsičesa, kar si nabira doma, ne potrebuje. Vse, kar rabi, lahko nosi v nahrbtniku. Bomo odslej ravnali drugače?

Tončka Jeraj

OSEBATA MESEC

Tone Balant, upokojeni poklicni gasilec, mož, oče, dedek, je tokratni mesečni sogovornik. Goduje 17. januarja na god Antona Puščavnika. Doma je na Igu. Ima dva sina in štiri vnuke. »Včasih smo bili na koncu vasi, samo še dve hiši sta bili tja do Rastuke, danes pa živim skoraj sredi vasi, « mi je v smehu razlagal. Ima še sestro. Že oče je bil poklicni gasilec. Sam je bil najprej vajenec v Kovinski, delal je kovinarsko šolo. Nato je naredil strojno tehnično šolo. V Kovinski je risal načrte, delal je kot konstruktor. Po očetovi smrti je prevzel domačo kmetijo in se zaposlil kot poklicni gasilec v Ljubljani. Seveda se je moral zopet izobraževati, tako da je opravil poklicno in tehnično šolo za gasilca ter andragoške seminarje in izpite. Sčasoma je postal predavatelj na poklicni gasilski šoli za orodje, opremo, črpalke, pogonske motorje... Med pogovorom se je spomnil in mi našteval imena posameznikov – nekdanjih njegovih učencev, ki so danes na vodilnih položajih v državi. Še ko se je upokojil je pet let opravljal to delo.

Njegovo »delo« v župnijski skupnosti se je začelo že v mladosti. Stara mama, mama in teta so poskrbele

za versko vzgojo. Začel je z branjem beril pri nedeljski maši. Nato ga je teta Štefka peljala s seboj na kor, kjer so bili pevci. Takrat je za župnika na Ig prišel gospod Dolinar, to je bilo leta 1971. Gospod Dolinar je začel z mladinskim veroukom. Iz tedna v teden je bilo več mladih, ki so se zbirali, tudi

do 130 jih je prišlo. Pri verouku so peli, poslušali pridigo, praznovali rojstne dneve, pojedli kak piškot, spili sok. Imeli so kasetofon in poslušali glasbo. Gospod Dolinar je igral na kitaro in harmoniko, začele so se pevske vaje... Tako je gospod Balant še danes član cerkvenega pevskega zbora. »Pel sem že pri vseh organistih, pri Srečku Virantu, Miri Gantar zdaj pa pri Igorju Kovačiču,« je pripovedoval. Poje iz dolžnosti, navade in veselja. Ob nedeljah gre k maši in tam poje. Pravi, da je manjkal le, če je bil bolan ali pa v službi. Cerkevni pevci so že vrsto let več ali manj isti. Med seboj so zelo povezani. »Smo kot velika družina.« Med seboj so tudi prijatelji. Med pogovorom se je spomnil že pokojnih pevcev, s katerimi je pel, nekaterih se tudi sama spomnim. Vendar niso samo nedeljske maše tiste, ki pevce družijo. Imajo redne vaje, nastope, koncerte, intenzivne večdnevne vaje... Petje jim nudi veselje in zadovoljstvo, hkrati pa je to resna obveza in marsikdaj se je potrebno zaradi petja odpovedati drugim stvarem. Zanimalo me je, kaj pravi domača družina na te obveznosti. Tone pravi, da so to sprejeli in razumejo.

Poleg tega je tudi ključar cerkve sv. Martina na Igu. Ključarji nosijo luči in nebo pri procesiji, skrbijo za gospodarske stvari pri cerkvi... Lahko bi rekli, da so podaljšana roka gospoda župnika. Bil je član ŽPS.

Seveda je bil in je ves čas gasilec Prostovoljnega gasilskega društva na Igu. Je člana Društva Fran Govekar, poje pri Upokojenskem pevskem zboru.

Vprašala sem ga, kaj počne v prostem času? Poleg vsega prostovoljnega dela v kraju in župniji, v prostem času dela doma na kmetiji, kjer je vedno veliko dela in nikoli ni vse postorjeno. Ne pozabi na prijatelje in kolege, s katerimi se rad druži.

Pred časom sem govorila z našo faranko. Spraševala sem jo, če ima kakšno idejo, s kom naj naredim intervju za Našo Župnijo. Pa mi je takole odgovorila: »Joj, veš z Balantom bi pa res morala govorit'. Saj je on tisti, ki je povsod zraven. Samo omeniš delo ali prosiš za pomoč, pa ti že pomaga.« »Res je,« sem rekla.

Gospod Tone, želim vam še veliko zdravja in dobre volje. Za vso vašo pomoč in dobra dela pa iskrena hvala.

mjg

ŽEGNANJE V MATENI

Žegnanje v Mateni smo praznovali v nedeljo 14.7.2019. Žegnanjsko slovesnost je vodil kaplan Simon Virant.

Poleg ostalih misli je v pridigi poudaril pomen sv. Mohorja in Fortunata, obeh mučencev, ki sta dala življenje

za Kristusa v začetku 4. stoletja. Nekdaj so naši kraji spadali pod Oglejski

bljanske nadškofije. Poseben pomen pa je sv. Mohor dobil z ustanovitvijo Mohorjeve družbe. Ustanovitelj, svetniški škof Anton Martin Slomšek, je s tem Slovencem dal dobre knjige, mnogi so se ob njih izobraževali in se kulturno dvigovali.

Slovesnosti so se udeležili pevci cerkvenega pevskega zbora, ki so s sodelovanjem popešali praznovanje.

Pod košato lipo smo v senci še poklepetali, domačini pa so nas lepo pogostili.

Tončka Jeraj

patriarhat, zato je njuno češčenje bolj razumljivo. Sta tudi sozaveznika lju-

PRAZNIK ZAVETNICE ŽUPNIJE GOLO, SVETE MARJETE ANTIOHIJSKE

21. julija 2019 je bilo poleg Kristofove nedelje tudi praznovanje Župnije Golo, katere zavetnica je Sv. Marjeta (goduje 20.7.). Slovesno in obenem poslovilno sveto mašo je vodil gospod kaplan Simon Virant. Ob tej priložnosti smo se mu župljani zahvalili za njegovo delo in mu zaželeli vse dobro na novi poti. Po maši so domačini za vse pripravili pogostitev v senci župnijske cerkve in odhajajočemu kaplanu še enkrat za slovo segli v roko.

ŽEGNANJE NA VISOKEM

Na prijetno nedeljo se nas je, poleg domačinov, v cerkvi sv. Nikolaja na Visokem, zbralo kar nekaj ver-

nikov z nižinskih ter sosednjih krajev naše občine. Žegnanjsko sveto mašo, v lepi srednjeveški cerkvi z gotskim prezbiterijem, je daroval ižanski župnik Janez Avsenik, ki nas je povabil k ljudskemu petju. Spletni portal dedi.si, o dediščini zapiše takole: „V notranjščini se je ohranil napis v latinščini, ki sporoča, da je 20. septembra 1443 dela izvršil ljubljanski meščan, sin koroškega mojstra Friderika iz Beljaka, Janez Ljubljanski. Bil je »dvorni slikar« stiškega cistercijanskega

samostana in Turjačanov ter je deloval v glavnem na Dolenjskem (npr. Muljava, Kamni Vrh nad Ambrusom, Mali Ločnik nad Turjakom), na Visokem pa so mu v precejšnji meri pomagali tudi pomočniki.“

Gre res za izjemno poslikavo, ki me vsakokrat navduši in spodbudi, da ta biser ohranimo tudi za tiste, ki prihajajo za nami. Cerkvica se le po-

časi obnavlja, saj zaenkrat ni dovolj sredstev. Bi se pa morali vsi zavedati za kako pomembno dediščino gre in

v bližnji prihodnosti cerkvi vrniti nekdanji sijaj.

Gotovo se vrednosti zavedajo domačini, saj so zvonovi cerkve spremljali že njihove prednike, ki so nam po sv. maši pripravili prijetno družetje in skupaj smo zapeli več slovenskih narodnih pesmi. Zagotovo se ponovno vidimo naslednje leto.

Alenka Jeraj

VISOKO

Cerkev svetega Nikolaja na Visokem je biser v arhitekturi in poslikavi. Zato ga ohranjamo in skrbimo zanj. Trudimo se z obnovami. Potrebno bo zamenjati dotrajana in včasih zaradi vandalizma razbita okna. Še prej pa

urediti tlake in narediti vezi v zvoniku in ladji. Hvaležni bomo za vsak evro, ki ga bo kdo namenil v ta namen.

Hvaležni smo občini Ig, ki nam pri našem delu stoji ob strani.

žpk

SPREJEM NOVEGA KAPLANA NA GOLEM

V nedeljo 4. avgusta 2019 je v cerkvi Sv. Marjete na Golem prvič maševal naš novi kaplan, novomašnik Tadej Ložar. Sprejeli smo ga z uvodno pesmijo Novomašnik bod pozdravljen. Po pridigi je vsem podelil novomašni blagoslov. Posebej je poudaril, da ga še naprej spremlja Sv. Marjeta, ki je zavetnica tudi njegove domače župnije.

KARITAS

Župnijska Karitas Ig ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča.

Transakcijski račun Župnijske ka-

ritas Ig, na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski: SI56 0209 8026 0579 946 (NLB, d.d.).

ŽUPNIJI V ZADNJEM MESECU

Na pokopališču v Štepanji vasi v Ljubljani so se poslovili od naše župljanke, Matilde Vončina z Goleta

125, rojena je bila 4.3.1929 in je zadnja leta preživela v domu.

Na Igu smo se poslovili od Darko-

ta Halića, rojenega 30.5.1972, biva-
jočega v Zajelše 39 v župniji Dol pri
Ljubljani. Tam je prebival le nekaj let,
prej pa je živel na Igu. Ob pogrebu
so namesto cvetja na grob darovali
za svete maše, v dober namen in za
cerkev: družina Šelek, Majnikovi, Lju-
bljanska cesta 30 na Igu ter sošolci iz
osnovne šole na Igu.

Posloveli smo se tudi od Marije Mi-
lene Bambič, rojene Petelin, rojene
20.2.1948, bivajoče na Ižanski cesti
315 v Ljubljani. Namesto cvetja so za
svete maše darovali: domači, družina
Šetina in družina Kralj.

Prav tako je z Ižanske ceste v Lju-
bljani tudi Frančiška Strle rojena Žu-
pec, ki je bila rojena 27.7.1930 v Ma-
teni. Od nje smo se poslovili na poko-
pališču na Igu.

Med Božje otroke je bila na Golem
sprejeta Nina Mavser. Nina s svojimi

starši Markom in Lidijo rojeno Gla-
van, živi na Škrilju 5E.

Sveti krst je na Golem prejela tudi
Leja Šivec, ki s starši Tomislavom Ši-
vec in Tanjo, rojeno Hribnik, živi na
Golem 11A.

Na Igu je bil krščen Gašper Vam-
plin, ki s svojimi starši Jožefom Willi-
amom in Marijo, rojeno Vavpetič, živi
v Iški vasi 62.

Z dovoljenjem domače župnije je
bila med Božje otroke sprejeta tudi
Ema Martinc, ki s svojimi starši, Mi-
hom in Valentino, rojeno Knavs, živi
na Selski ulici 29 na Lavrici.

Hvaležni za dar življenja v naši
župniji se Bogu zahvaljujemo in že-
limo mladim družinam obilen Božji
blagoslov. Ta naj jim vlije življenjski
optimizem, saj so bili obdarovani z
otrokom. Naj vam nikoli ne zmanjka
odprtosti za življenje!

RAZPORED BRALCEV BERIL NA IGU IN NA PIJAVI GORICI TER RAZPORED ČIŠČENJA CERKVE NA IGU

BRALCI NA IGU - OB 8.00:

Mateja Jere Grmek in Marjana Jamnik	25.08.	6.10.	10.11.	22.12.
Rok in Zinka Štefančič	1.09.	13.10.	17.11.	25.12.
Franc Orhini in Veronika Čuden	8.09.	20.10.	24.11.	26.12.
Helena Bevc in Blaž Jamnik	15.09.	27.10.	1.12.	29.12.
Bernarda in Robi Selan	22.09.	1.11.	8.12.	1.01.2020
Nataša in Boštjan Šteblaj	29.09.	3.11.	15.12.	5.01.2020

BRALCI NA IGU - OB 10.00:

Marija Poljanec in Bojan Bučar	1.09.	1.11. ob 14,00	24.12. ob 24,00
Andreja in Roman Zdravje	8.09.	3.11.	25.12.
Maja Smole in Jerca Žučko	15.09.	10.11.	26.12.
Ana in Jakob Merzel	22.09.	17.11.	29.12.
Barbara in Tadej Jamnik	29.09.	24.11.	1.01.2020
Marija Pangerc in Marinka Završnik	6.10.	1.12.	5.01.2020
Zala Merzel in Jernej Topolovec	13.10.	8.12.	12.01.2020
Irena Uršič in Vlasta Merzel	20.10.	15.12.	19.01.2020
Anka Virant Dornik in Jure Podržaj	27.10.	22.12.	26.01.2020
Sonja Dolinšek in Marija Kozin	1.11.	24.12. ob 18,00	2.02.2020

BRALCI NA PIJAVI GORICI:

Andreja Lunar in Katarina Stojanovič	1.09.	6.10.	3.11.	8.12.	26.12.
Damjana Urbar in Tomaž Šerjak	8.09.	13.10.	10.11.	15.12.	29.12.
Veronika Globokar in Damjana Urbar	15.09.	20.10.	17.11.	22.12.	1.01.2020
Anže Globokar in Olga Urbar	22.09.	27.10.	24.11.	24.12. polnočnica	5.01.2020
Katarina Hočevnar in Jelka Janež Tavčar	29.09.	1.11.	1.12.	25.12.	12.01.2020

ČIŠČENJE ŽUPNIJSKE CERKVE NA IGU

6. SKUPINA	1.09.2019	27.10.2019	29.12.2019
7. SKUPINA (Iška Loka)	8.09.2019	3.11.2019	1.01.2020
8. SKUPINA (Staje)	15.09.2019	17.11.2019	5.01.2020
1. SKUPINA (Matena)	22.09.2019	24.11.2019	12.01.2020
2. SKUPINA	29.09.2019	1.12.2019	19.01.2020
3. SKUPINA	6.10.2019	8.12.2019	26.01.2020
4. SKUPINA	13.10.2019	15.12.2019	2.02.2020
5. SKUPINA (Podržajevi)	20.10.2019	22.12.2019	9.02.2020
VSE SKUPINE	sreda 6.11.2019		

DOGODKI PRED NAMI:

1. september: 22. nedelja med letom, angelska nedelja, Brezjanska Mati Božja – obletnica kronanja Marije na Brezjah (Kronanca).
-Ob 11h žegnanje v Iški. Ob 14h blagoslov traktorjev na srečanju na Kmečkem prazniku pod Krimom, na hipodromu Vrbljene, kjer bodo ves dan nastopali različni ansambli in bodo prikazana stara kmečka opravila.
2. september: srečanje ŽPS na Igu po večerni sveti maši. Srečanje bo namenjeno načrtu za izvedbo župnijskega dne 15. septembra letos.
3. september: srečanje ŽPS na Golem, ob 20h.
5. september: Sv. Mati Terezija
6. september: Prvi petek. Dopoldne obiščemo bolnike in starejše na domu. Zvečer bo od 18.30 na Igu molitev pred Najsvetejšim in posvetitev Jezusovemu srcu.
7. september: Prva sobota. Zjutraj od 7.30 na Igu molitev premišljevalnega rožnega venca pred Najsvetejšim. Posvetitev Marijinemu Brezmadežnemu srcu.
8. september: 23. nedelja med letom, Marijino rojstvo, mali šmaren.
-To nedeljo bo tudi katehetska nedelja. Pri maši ob 9.30 na Golem in ob 10 na Igu bo blagoslov šolskih torb. Otroke vabimo, da prinesejo v cerkev k maši šolske torbe. Po tej nedelji bomo začeli tudi z rednim veroukom po urniku, kot je objavljen v tem glasilu, na spletni strani župnije Ig, na oglasnih deskah in na posebni zgibanki, ki jo bomo izdali 1. septembra. Ob 10h bo na Igu otroška maša.
12. september: Marijino ime
14. september: Povišanje sv. Križa. Molitev za duhovne poklice na Brezjah. Tam ob 10.30 sveta maša gospoda Nadškofa Stanislava Zoreta. Vabljeni na Brezje.
15. september: 24. nedelja med letom, Nedelja svetniški kandidatov, Žalostna Mati Božja, Dan vrnitve Primorske k matični domovini.
-To nedeljo bo na Igu Župnijski dan. Vsi vabljeni k sveti maši ob 10h, po kateri bo družabno srečanje in pogostitev za vse župljane. Ob tem pripravljamo tudi kulturni program z gosti: harmonikarji Simona Bučarja.
21. september: Stična mladih v Stični. Začetek ob 9.30 do 17.30. Mladi vabljeni v Stično. Letošnje geslo je: »Tukaj sem, zgodi se!« (prim Lk 1, 38). Več o tem na spletni strani: <https://www.sticna.net/>

STIČNA
mladih 2019

22. september: 25. nedelja med letom, Slomškova nedelja, ekumenski dan.

-Ob 10h na lgu otroška maša.

-Žegnanje na Sarskem, sveta maša ob 11h.

24. september: Bl. Anton Martin Slomšek

24. september: Sv. Rupert, sveta maša ob 18h na Sarskem.

26. september: Sv. Kozma in Dami-

jan. sveta maša ob 18h na Dobravici.

27. september: Sv. Vincencij Pavelski, ustanovitelj lazaristov in sester usmiljenk.

29. september: 26. nedelja med letom, Mihael, Gabrijel, Rafael, nadangeli. Ob godu svetega Mihaela tudi žegnanje v Iški vasi. Maša tam ob 11h.

NAPOVEDUJEMO:

- župnijsko romanje k Mariji Bistrici na Hrvaškem, sobota 12. oktober. Že se lahko prijavite. Podrobnosti romanja bomo objavili v prihodnji številki Naše župnije.
- duhovne vaje za zakonce v Veržeru, od 18. do 20. oktobra. Prijave

Tadej Jamnik (041 264 007) ali župnik Janez Avsenik (040 789 435). Zakonci vabljeni v Veržerj.

- festival duhovno ritmične glasbe Ritem srca, v četrtek, 10. oktobra v športni dvorani Zavoda sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano.

PO TOČI ZVONITI JE PREPOZNO!

Star pregovor nas, uči, da je potrebno ob toči zvoniti. Zakaj že?

Strokovnjaki govorijo, da je zvok, ki ga proizvajajo zvonovi tisti, ki razžene oblake s točo. Spet drugi ljudje vere govorijo, da je zvonjenje ob toči klic k molitvi, da se nas Bog usmili.

Vsekakor pa je ob toči potrebno zvoniti!

Ob toči na lgu sem prižgal vse zvonove. In nekdo me je po 15 minutnem zvonjenju poklical, kdo je umrl? Rekel sem mu, da je toča in zato zvon. On pa še enkrat: vem, da je toča, ampak,

kdo je umrl, da zvoní? Odgovor je v naslovu: po toči zvoniti je prepozno!

In če bo še kdaj padala toča: naj zvoní! In Bog se nas usmili!

Še druga navada je ob hudi uri.

Huda ura je, ko treska in bliska in morda močno lije. Kaj lahko takrat še naredimo?

Stara navada je, da ob cvetni nedelji ohranimo butarico ali oljčno vejico in jo v takšnem slabem vremenu vržemo na ogenj. Seveda je bil nekdanj, ko je v vsaki kuhinji gorelo v zidanem štedilniku in se kuhalo, to

preprost način ob hudi uri. Sedaj pa se moramo kar odpraviti in zažgati vejico v kakšnem kaminu ali drugačni peči. Enako lahko z zelenjem naredimo tudi po procesiji z Rešnjim Telesom na sam praznik. Tudi na lgu je navada, da so ob poti brezove veje. Te so po obhodu procesije blagoslovljene in jih zato lahko damo tudi na svoje polje, ali zataknejo na

naš kozolec ali pa zataknejo tudi na našem vrtu. Enako smemo storiti tudi z zelenjem ob cvetni nedelji. V nekaterih krajih imajo navado, da omenjene brezove veje nasekajo in razsekane hranijo za hudo uro. Res, Gospod je šel mimo nas ob prazniku Rešnjega Telesa. Naj ne gre mimo nas, ko nas oplazi huda vremenska ujma.

SPOVEDOVANJE V ŽUPNIJI IG

Hvala vsem, ki redno prihajate k sveti spovedi. To je nekakšna duhovna kondicija tistega, ki hodi k spovedi. Vseeno je, kam gremo k spovedi.

Pomembno je, da se nas dotakne Božje usmiljenje.

Na Kureščku je veliko priložnosti za sveto spoved. Skoraj pred vsako

sveto mašo. Večji shod z več spovedniki je ob prvi soboti, ko se spoveduje pred in med mašo, ki je ob 10h dopoldne. Drugi shod pa na tretjo nedeljo v mesecu, ko je maša popoldne ob 16h, spovedovanje pa že pred mašo. Po maši pa molitev nad posamezniki za zdravje.

Spovedovanje na Igu je pred svetimi mašami. Ko smo v spovednici, je na stropu nad spovednico prižgana zelena luč. Pred jutranjo nedeljsko mašo je tudi redno spovedovanje,

saj eden od duhovnikov spoveduje, drugi pa vodi sveto mašo. Seveda ne more spovedovati predolgo, saj gre maševati ob 8.30 na Pijavo Gorico. Duhovnik, ki bo maševal pa mora biti vsaj 10 minut pred mašo tudi v zakristiji.

Gost spovednik pa je na prvo nedeljo v mesecu tuji spovednik, ki od 7.45 naprej spoveduje. Sedaj je to župnik iz Tomišlja, Jože Razinger.

Vabljeni k spovedi. Jezus vas čaka!

ZAHVALA!

Bogu hvala za vse sadove zemlje! Bogu hvala za dobroto, ki se kaže vsak dan s sadovi na našem vrtu. Hvala že za sadike, ki smo jih vsadili na našem vrtu. Sedaj rojevajo svoje

sadove. Hvala vsem, ki svoje pridelke delite z nami v župnišču. Hvala vam za prvi krompir, buče, kumare in paprike.

Hvala vsem tistim, ki naju s kaplanom povabite ob nedeljah na kosilo.

Kaplan Simon se je ob slovesu posebej zahvalil za ta povabila. To je priložnost, da se srečamo, da nismo samo na daleč preko ambona in oznanil, ampak smo skupaj v domačem pogovoru. Priložnost za povabilo so že-

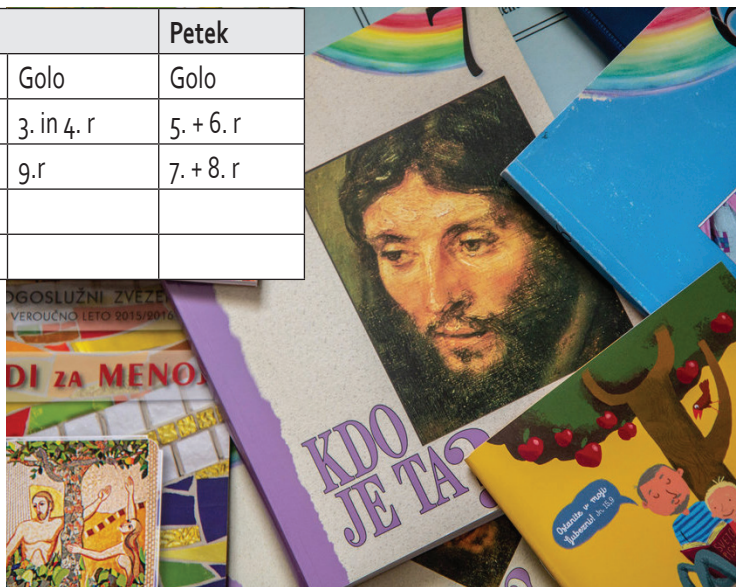
gnanja na podružnicah. Pa tudi družinska praznovanja, praznovanje zlatih porok, rojstnih dni... Tudi vnaprej se s kaplanom Tadejem priporoča za vaše gostoljubje.

žpk

URNIK VEROUKA 2019 - 2020

Ponedeljek					Torek		
				Pijava Gorica			Golo
15h	5.r dekleta	4.r dekleta	7.r de	4. r	6. fantje	3.r	
16h	5.r fantje	4.r fantje	7. r fa	3. r	6. dekleta	9.r	
17h	2.r	1.r	8.r	9. r			2. r
18h							1. r

Četrtek		Petek
Pijava Gorica	Golo	Golo
15h	7. + 8. r	3. in 4. r
16h	5. + 6. r	5. + 6. r
17h	1. in 2. r	7. + 8. r
18h		

Župnija sv. Martina, Ig in Župnija sv. Marjete, Golo
Troštova 12, 1292 Ig, telefon 01/420 2550
zupnija.ig@rkc.si zupnija.golo@rkc.si
zupnija-ig.rkc.si zupnija-golo.rkc.si

